

Джемовото поробванье спомогна най-много за сношеніята на Истокъ съ Западъ. Заради туй и историцитъ сж са занимавали твърдъ много съ него. То е най-важното събитіе въ Баязидовото царуванье, защото войнитъ, които то обема нѣматъ нито важность нито интересъ.

Отъ къмъ Унгарія непріятелскитъ дѣйствія не прѣставахъ. На 1483 Султантъ самъ управи единъ походъ върху унгарекитъ прѣдѣлы; но туй не бѣ освѣнъ една воспана расходка и петъ години слѣдъ заключеното премиреніе съ унгарекыя царь бойтъ са пакъ поднови. По него врѣме единъ отъ пашытъ му нападиж Херцеговина. Тъжъ область, която е зависима отъ Босна, са подчини безъ опирање и са присъедини на Османската Държава.

Въ 1484, Баязидъ освои Килія и Акерманъ въ Молдава, дѣто бѣ придруженъ отъ 50,000 Татари. Най-послѣ на 1485 една война са захванж измежду Египеть и Портата по причина на нѣкои си туркменскы племена, утвърдени въ *Килия*, къмъ Тарсъ и Адана, на които египетскый султанъ бѣ принеслъ помощта си и имъ бѣ спомогнжлъ да прѣвзематъ най-крѣпкитъ твърдини въ тѣзи страна. Непрѣятелскитъ дѣйствія започенахъ и Египтянитъ нанесохъ голѣма побѣда на Тарсъ, и ограбихъ османекыя станъ. Послѣ малко врѣме единъ честенъ миръ тури край на непрѣятелскитъ дѣйствія. (1491).

Унгарія, царьтъ ѝ Матей Корвенъ токо що умрѣлъ, бѣше постоянно въ размирицы. Австрійскыйтъ императоръ ѝ непроводи помощь и Турцитъ са разбихъ при Вилахъ. Но тѣ си пакъ отвърнахъ на 1493 при Удванъ дѣто загынжхъ 25,000 Унгары. Най-послѣ са приврѣменно заключи миръ (1495—896).

Отъ туй врѣме захващатъ първитъ сношенія измежду Портата и Россія. Въ 1482 Иванъ III, великъ князь московскый, поднесе Султану прѣдложенія за сѣжъзъ и сполучи търговскы прѣимуществва за Русейтъ търговцы, чрѣзъ кържмекыя ханъ, неговъ сѣюзникъ.

Сжщото станж и съ полекый царь, Ивана Алберта